

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

- ಬಿ ಎಸ್ ರಿಷಿಕೇಶ್

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

೨೦೦೯ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು' ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಶಾಲಾ ಕೇಂದ್ರಿತ ಅಲ್ಲ; ಮಕ್ಕಳ ಕೇಂದ್ರಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಲಿತ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗಳು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಅನಗತ್ಯ ಗಮನ ಹಾಗೂ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿರುವ ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಂದಾಗಿ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಇತರ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. 'ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಿಲ್ಲ.

'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಖಾಸಗೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದೇ ಆರ್ ಟಿ ಇ ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶ' ಎಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಯುತರು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲ, 'ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಆರ್ ಟಿ ಇ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ' ಎಂಬುದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು! ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಭಾವಿ ಜನರಿರುವ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮೂಕನನ್ನಾಗಿಸಿದವು. ಕಾಯ್ದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಟು ಟೀಕೆಯ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯ ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ವೈಫಲ್ಯ ಏಕೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು, ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳು ಬಲಪಡಿಸಿದವು - ಅದೆಂದರೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಡವಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದು. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಲ್ಲವು ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಈ ಶ್ರೀಯುತರು, ಸರ್ಕಾರೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಗಳಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳ ಭರತಿಯಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇರುವಂತಹ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಷ್ಟೇ ಕಾಯ್ದೆ ಗಮನ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಅಪಜಾರವೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತಿಯ ಬಗ್ಗೆ

5 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಗೆ 2,04,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ, ಈ ಶಾಸನದ ಅನುಷ್ಠಾನ ನಿಜಕ್ಕೂ ದುಬಾರಿಯೇ?

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 5 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು, 'ಬೃಹತ್ ಮೊತ್ತ' ಎಂದೇನೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಮೆಟ್ರೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿಗಳು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಾದರೆ, ಭವಿಷ್ಯದ ಭರವಸೆಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲವೇ?

ಹಂಚಲವಿರುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಹೀಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗೀದಾರರ ಪಾಡೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆರ್ ಟಿ ಇ ೨೦೦೯ರ ಕಾಯ್ದೆಯು ಶಾಲೆಯ ಲೇಡಿ-ನೀತಿ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಾನದಂಡಕ್ಕಾಗಿಯೇ ೨ ಅಧ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ೧ ಕಾರ್ಯಾಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ೩೮ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗವು ಹಲವು ಉಪ ವಿಭಾಗಗಳು ಹಾಗೂ ಖಂಡ ಹಾಗೂ ಉಪಖಂಡಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆರ್ ಟಿ ಇ ಎಂದರೆ ಈ ದೇಶದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಒಂದೇ ! ಹೌದು, ಒಂದೇ - ೧೨ (೧)(c): ವಿಭಾಗ ೧೨ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಉಪವಿಭಾಗ ೧ (c) ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ : 'ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಒಂದು ಶಾಲೆಯು, ವಿಭಾಗ ೨ ಖಂಡ (n) ರ ಉಪಖಂಡ (iii) ಹಾಗೂ (iv) ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ, ೧ನೆ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿಯ ಪ್ರತಿಶತ ೨೫ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅದೂ ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಹಾಗೂ ಅನನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊನೆಯ ಹಂತದವರೆಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು'. ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಸಲಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯು ಕೆಲವೇ ಲೇಡಿಯ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ - 'ತನ್ನ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲೇಡಿಯ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಇರುವ ಅನುದಾನರಹಿತ ಶಾಲೆ' : ಅಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ 'ಅಪ್ಪಟ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ' (ಅನುದಾನ ಪಡೆದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ).

ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿ.

೧೨ (೧)(c) ಮೇಲೆಷ್ಟೇ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ನಾವಿರಬಹುದು, ಪೋಷಕರು, ಚಟುವಟಿಕಾರರು ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಿರಬಹುದು, ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ನಾವು ಗಮನವನ್ನು ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಪೋಷಕರು ಈ ನಿಬಂಧನೆಯಡಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಕಲ್ಪಿಸುವತ್ತ ಅಥವಾ ಈಗಾಗಲೇ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ಆಗುವ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಮೇಲೆ , ಹೋರಾಟಗಾರರು ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಹಾಗೂ ಪಾರದರ್ಶಕ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಈ ನಿಬಂಧನೆಯ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಬರೆಯುವ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಆಗಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಹೀಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಾಹುತದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ, ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಯಮಗಳೇನು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಸಿಗುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ : 'ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೨೫% ಮೀಸಲಾತಿ '.

ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳು, ಉಪವಿಭಾಗಗಳು ಹಾಗೂ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ೩೮ ಇತರ ವಿಭಾಗಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ, 12 (i)(c)ಯನ್ನು ಮೀರಿ ದೃಷ್ಟಿಹಾಯಿಸಿದರೇ ಸಾಕು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಏನೇನಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 'ಮಗು', 'ಶಾಲೆ', ' ಪೋಷಕರು', 'ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು', 'ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕ' ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲದ ಗಮನಹರಿಸುವ 'ಪೂರ್ವಭಾವಿ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ,

ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ

12.9 ಲಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಈ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಒಳದಾರಿಗಳಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ತ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸಲೇಬೇಕಿದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅನುಪಾತ (1 : 30)ಯೊಂದಿಗೆ ಸರಿದೂಗಿಸಲು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. 5.5 ಲಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸೂಕ್ತ ವೃತ್ತಿಪರ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು 5 ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ' ಶಾಲೆಯ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ', ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿನದು (ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ) 'ಸರ್ಕಾರ/ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯ', ಐದನೆಯದು ಪಠ್ಯವಿಷಯಗಳ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಆ ನಂತರ ಬರುವ ಅಧ್ಯಾಯ ' ಈ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ (ಮಕ್ಕಳ)' ಹಾಗೂ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು/ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪಠ್ಯವಿಷಯಗಳ ಸುಧಾರಣೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಕನಿಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ, ಶಾಲೆಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ದಿನಗಳು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಂಟೂ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಶಿಕ್ಷಕರ ಅನುಪಾತ, ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳ ರಚನೆ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಾಲೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಮಾದರಿ ಹಾಗೂ ಮಾನದಂಡಗಳಾದ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹಾಗೂ

ಶೌಚಾಲಯಗಳು, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಆಟದ ಪರಿಕರಗಳು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧನೆಗಳೊಡನೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಮಕಾಲೀನ ಆಲೋಚನೆಗಳಾದ ತರಗತಿ ಆಧಾರಿತ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಗಳು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಪಾಸು ಮಾಡಿ ಅದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು, ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು : ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಇರುವ 'ಒಳ್ಳೆ' ಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ(ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಎರಡೂ) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ವಿಧಿಸುವ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಶುಲ್ಕ ಇಲ್ಲವೇ 'ಪ್ರವೇಶಾತಿ ದೇಣಿಗೆ', ತಮ್ಮ ವೈಭವೀಕೃತ ತಿರುಚಿದ ಇಲ್ಲವೇ ವಿಕೃತ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪದ ಪೋಷಕರು/ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆದರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ - 'ವರ್ಗಾವಣೆ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ನಿರಾಕರಣೆ' , ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ.

ದಿ ಹೆಲ್ಪ್ ಫಾರ್ ಎಜುಕೇಷನ್, ಲಾ ಎಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿ (HELP)

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಜೀಮ್ ಪ್ರೇಮಜಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ, ದಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಪಾಲಿಸಿ ಅಂಡ್ ಗವರ್ನನ್ಸ್, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆರ್ ಟಿ ಇ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯು ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಮೇಲೂ ಅದರ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಫಲತೆ/ವಿಫಲತೆಗೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದದ್ದೆಂದರೆ, ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಶಾಲಾ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಮಿತಿಗಳು, ಪೋಷಕರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಹಾಗೂ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಧನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೆಲ್ಪ್ ಮನಗಂಡಿತು. ಆರ್‌ಟಿಇ ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಹಕ್ಕು ಆಧಾರಿತ ಜೊತೆಗಿನ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆ ಅನ್ವಯ ಬಾಲಬೋಧೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡವು. ಅಕ್ಷರ ಫೌಂಡೇಷನ್, ಬಾನ್ಸೋ, 'ನೇವ್ ದ ಜಿಲ್ಲಾನ್', ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮತ್ತು ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮಜಿ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ 'ಹೆಲ್ಪ್' ಕರ್ನಾಟಕದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೆ 1000 ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ದೇಶದ ಇತರೆಡೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲು 'ಹೆಲ್ಪ್' ಭಾರೀದಾರರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿವೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಜಮ್ನು ಹಾಗೂ ಕಾಶ್ಮೀರ (ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಜಮ್ನು ಕಾಶ್ಮೀರವೂ ತನ್ನದೇ RTE ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ, ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ 6 ರಿಂದ 14 ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ (RtE Act) ಯನ್ನು 2009ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್ತು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಏಪ್ರಿಲ್ 2010ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿ, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲು 5 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿನಾಯ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರಲಿ, ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಲೇಖನದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲೂ ಆರ್ ಟಿ ಇ

ಇ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿರಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು, ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಾನ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಬಲಸಿ ಹಾಗೂ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹೋರಾಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳೇಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ? ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳೂ ಅಗತ್ಯ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಸೂಕ್ತ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಇರುವ, ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತಹ ಹಾಗೂ ಉಚಿತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ★ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾದರಿಯ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದವು ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇವೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಅದು ಜನ್ಮತಳೆದ ಸಮಾಜ/ಸಮುದಾಯದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವಂತಹುದು. ಒಂದು ಧೈಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಶಾಸನವನ್ನು ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ, ನಮಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅದು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲವನ್ನು ತುಂಬಲು, ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯು ಸಮಾನತೆಯ, ಘನತೆಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಗಮಾಡುವತ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಾಗೂ ಘನತೆಯುಳ್ಳ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವತ್ತ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಘನತೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾನತೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವು ಮಕ್ಕಳ ವಿವಿಧ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಂಗಡಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪರಿಕಲ್ಪಿತ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಕ್ಕು ಆಧಾರಿತ ವಿಧಾನವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸತು - ಹಾಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾದರಿಯು, ಅಂದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಆಧಾರಿತ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಕ್ಕು ಆಧಾರಿತ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಅವಶ್ಯಕ.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿಗೂ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಇರುವ ಇತರ ಭಾಗೀದಾರರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೂ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಾರ್ಯಭಾಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರ, ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಕೆಲವು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಈ ಕಾನೂನು ಹೊರಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತವು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ನಿಗದಿತ ನಿಯಮಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಶಾಲೆಯೂ ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು; ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಪ್ರಗತಿಯೆಡೆಗೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೋಷಕರ ಸಮುದಾಯವೂ ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಶಾಲೆಯು 'ಪಬ್ಲಿಕ್' ಸ್ಕೂಲ್, ಅಂದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿನ 'ಅಪ್ಪಟ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ' ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಇನ್ನಷ್ಟು

ಮಹತ್ವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ- ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಆರ್ ಟಿ ಇ ಕಾನೂನು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

* ಕೆಲವು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದವು.

ರಿಷಿಕೇಶ್ ಅವರು ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಪಾಲಿಸಿ ಅಂಡ್ ಗೌರ್ನೇನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ 'ಹಬ್ ಫಾರ್ ಎಜುಕೇಶನ್, ಲಾ ಅಂಡ್ ಪಾಲಿಸಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಅವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಗಳು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಾದ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಈ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು: ++++++

